

Editorial**L'opció de les primàries**

L'elecció del candidat, per a qualsevol partit polític, és la base de l'èxit a les urnes. El programa electoral és essencial, però les persones tenen molt a veure amb la tendència del vot. La democràcia ha de començar des de la base, i això és que els mateixos militants tinguin l'oportunitat de decidir qui els ha de representar al capdavant de la llista.

Molt sovint les primàries són un pur tràmit, perquè ja se sap que hi haurà un únic aspirant, o es té el total convenciment de qui serà el vencedor de la disputa. Amb tot, és un

exercici de llibertat, perquè qualsevol sector discrepant amb la línia del partit pugui optar a fer sentir, com a mínim, la seva divergència.

A Andorra no hi estem massa acostumats, i els partits han de tenir clar que l'aposta per un líder fort és sinònim d'èxit. Així va passar en l'etapa liberal, quan **Marc Forné** va tenir l'habilitat d'erigir-se en capità del vaixell liberal, superant les picabaralles parroquialistes i aglutinant en unes soles sigles un ideari que es va convertir en anys en un tsunami liberal que va, contra-prònosc, aconseguir majories absolutes amb un sistema elec-

toral dissenyat expressament per a l'efecte contrari.

Ara el país es troba en una situació diferent, El centre-esquerra està molt més organitzat. Per part del PS, **Jaume Bartumeu** és el candidat indiscutible amb una declaració d'intencions que va fer pública ahir, on explica que es presenta «perquè no hem acabat la feina i perquè «no és hora de baixar els

**EL PROGRAMA ÉS
ESSÈNCIAL, I EL
CANDIDAT AGLUTINA
ADHESIONS**

braços davant l'adversitat». **Bartumeu** assegura que sembla que la dreta «només té una fixació, fer-nos fora del Govern», i anima a «plantar cara i defensar el nostre programa i els nostres valors».

No és contemplava una altra op-

ció en l'àmbit socialdemòcrata, després d'una convulsa legislatura que acaba amb molta crispació i de forma anticipada.

Al centre-dreta i dreta la situació està molt menys definida. Mentre es treballa a corre-cuita en aliances que permetin un bon resultat electoral, la part més complicada serà sens dubte decidir el nom del candidat, que sumi i que no resti, que no origini antipaties i que no provoqui fuites.

No és una tasca fàcil, ja que si bé es pot arribar a consensuar un programa de govern, una altre debat és posar nom i cognoms a la persona que ha de liderar el projecte de l'actual oposició. Potser, i és una aportació des d'aquesta humil tribuna, és quan les primàries poden servir per fer sentir la veu de la majoria, que en realitat és la millor plataforma perquè l'altre majoria, la real de la ciutadania, decideixi.

*L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articulistes exposen postures personals.*